

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 243/2020
13.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Данијела Димовића и др., због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Данијела Димовића, адв. Здравка Ћосића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К 13/19 од 11.07.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 985/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Данијела Димовића, адв. Здравка Ћосића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К 13/19 од 11.07.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 985/19 од 06.11.2019. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 5К 13/19 од 11.07.2019. године, окривљени Данијел Димовић и АА, оглашени су кривим због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по две године у које им се урачунава и време проведено у притвору од 08.05.2017. године до 05.10.2018. године.

Окривљени су обавезани и на плаћање трошкове кривичног поступка ближе наведено у изреци ове пресуде.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећеној ББ, досуђен је имовинскоправни захтев у висини од 107.100,00 динара, па су окривљени обавезани да оштећеној овај износ исплате у року од три месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

На основу члана 258. став 3. ЗКП, оштећени ВВ, ГГ и ДД, упућени су на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 985/19 од 06.11.2019. године, делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и преиначена пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К 13/19 од 11.07.2019. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљене Данијела Димовића и АА за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом осудио и то окривљеног Данијела Димовића на казну затвора у трајању од три године у коју му се на основу члана 63. КЗ, урачунава време проведено у притвору од 08.05.2017. године до 05.08.2018. године, а окривљеног АА на казну затвора у трајању од две године и шест месеци док су жалба Вишег јавног тужиоца у Зрењанину у преосталом делу као и жалбе бранилаца окривљених одбијене као неосноване, а пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Данијела Димовића, адв. Здравко Ћосић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине у целини или делимично и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Данијела Димовића, адв. Здравко Ћосића, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Бранилац окривљеног Данијела Димовића, адв. Здравко Ћосић, у захтеву за заштиту законитости наводи да у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе, примењен је закон који се не може применити, тј. одредба члана 61. КЗ, те да је оглашен кривим за продужено кривично дело разбојништво, чиме се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Из списка предмета произлази да је надлежни јавни тужилац, на главном претресу одржаном дана 20.06.2019. године, прецизирао оптужни акт, на тај начин што је изменио правну квалификацију кривичног дела које се ставља на терет

окривљенима, на тај начин што је уместо три кривична дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, окривљенима сада ставио на терет извршење једног продуженог кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, тако да кривична дела описана под тачкама 1-3 постају кривичноправне радње једног продуженог кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Првостепени суд је на основу чињеничног стања које је утврдио на главном претресу, окривљене Данијела Димовића и АА, огласио кривим, за једну радњу из састава продуженог кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, и то за радњу извршења дана 08.10.2014. године, а радње извршења, које су улазиле у састав тог кривичног дела (под тачком 2. и 3. прецизиране оптужнице), изоставио а у пресуди је на страни 17. и 19. образложења дао разлоге због чега је нашао да нису доказане.

Из наведеног произлази да првостепени суд окривљеног Данијела Димовића није ни огласио кривим за продужено кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, тј. да није ни применио одредбу члана 61. КЗ, како се то неосновано наводи у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Самим тим, по оцени овога суда, радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде правилно су правно квалификоване као кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, па следствено томе Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног правноснажне пресуде неосновано побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

По оцени овог суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се наведене пресуде заснивају на доказу на којем се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, да се на исказу сада пок. ЂЂ, који је саслушан као окривљени, не могу заснивати правноснажне пресуде, бранилац окривљеног, већ је истицао у жалби поднетој против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 4, први став образложења дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да у радњама окривљеног Данијела Димовића, нема принуде тј. нема другог елемента кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, из чега произлази да се захтевом за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено. Међутим, бранилац суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа и погрешно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Захтев за заштиту законитости, поднет је и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу којим је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић